അന്ത്യോഖ്യാ - മലങ്കര ബന്ധം ചില ചരിത്ര വസ്തുതകൾ

അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനവും മലങ്കരസഭയുമായുള്ള ബന്ധം എന്നു തുടങ്ങിയതാണ്? അതിനുള്ള ചരിത്രപരമായ അടിസ്ഥാനം എന്താണ്? ആ ബന്ധം ഏതുവിധത്തിലായിരുന്നു? - ഈ രീതിയിലുള്ള സംശയങ്ങൾ ഇന്നു പലർക്കും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വസ്തുതകളിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന അധികാരിക രേഖകൾ അധികമൊന്നും ഇന്നേവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഉള്ളവതന്നെ വിദേശീയ ഭാഷകളിലാണു താനും. സഭാചരിത്രകാരന്മാരായ മീഖായേൽ റാബോയും, ബാർഎബ്രായയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരുന്ന പുരാതന രേഖകളിൽ ചിലവ നമ്മുടെ പഠനത്തെ സഹായിക്കുന്നവയാണ്. പ്രസംഗകനായ സഖറിയായുടെയും (Zachariah, the Rhetor) ആസ്യയിലെ യൂഹാനോന്റെയും (John of Asia) ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ഏറ്റം പുരാതനവും, അധികാരികവുമായിട്ടുള്ളത്. അവയെക്കുറിച്ചു ഗവേഷണം നടത്തിയ ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ പഠനങ്ങൾ നമുക്കു വളരെ സഹായകമാണ്.

1. പുരാതന തെളിവ്

ഇന്ത്യയിലെ സഭ പുരാതനകാലം മുതൽതന്നെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനു കിഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാണ് പലരും ധരിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ആധികാരിക രേഖകളിലും പഠനങ്ങളിലും അവർ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത് 16-ാം നൂറ്റാണ്ടു വരെയെങ്കിലും, അവ തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഇന്ത്യയുമായി അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിനുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി നിസ്സംശയം സാക്ഷിക്കുന്ന ഒരു രേഖയെ സംബന്ധിച്ചു ചില പഠനങ്ങൾക്കിടയിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഒരു പക്ഷേ ഇന്നേവരെ ലഭ്യമായിട്ടുള്ള രേഖകളിൽ വച്ച്, അന്ത്യോഖ്യാ മലങ്കര ബന്ധത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന ഏറ്റം പുരാതന രേഖ ഇതായിരിക്കും എന്നു കരുതുന്നു. ഇന്ന് വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി ഏണസ്റ്റ് ഹോണിഗ് മാൻ (Ernest Honing Man) എന്ന ഗവേഷകൻ സാക്ഷിക്കുന്ന ഈ രേഖ (P. 177, Ernest Honing Man, The Convant of Bar Sauma and the Jacobite Patriarchate of Antioch in Syria, CSCO Tome 7) 1581-ൽ കൂടിയ ഒരു സുന്നഹദോസിന്റെ മിനിറ്റ്സാണ്. പാത്രിയർക്കീസ്, ഇഗ്നാത്തിയൂസ് ദാവൂദ്ശായുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുയോഗത്തിന്റെ ഈ മിനിറ്റ്സിൽ, അതിൽ സംബന്ധിച്ചവരും, ഒപ്പിട്ടവരുമായ 12 എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരുടെ പേരു പറയുന്നു. അവയിൽ ഏറ്റവും ആദ്യമായിട്ടെഴുതിയിരി

ക്കുന്ന പേര് താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരമാണ്:- “കിഴക്കിന്റെയും, ഇൻഡ്യയുടെ അതായത് പരിശുദ്ധനായ തോമാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെയും കാതോലിക്കോസായ ബസേലിയോസ്.”

16-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ചരിത്രരേഖയിലെ ആക്ഷരികമായ മേല്പറഞ്ഞ പരാമർശങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികളിലേയ്ക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു.

1) പാത്രിയർക്കീസിനെ തെരഞ്ഞെടുത്ത സുന്നഹദോസിൽ കാതോലിക്കോസ് സംബന്ധിച്ചു.

2) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ഒന്നാമത് എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹം തന്നെയായിരിക്കണം അധ്യക്ഷം വഹിച്ചതും.

3) കിഴക്കിന്റെയും ഇന്ത്യയുടെയും കാതോലിക്കായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

4) ഇന്ത്യയുടെ, എന്നതിന്റെ വിശേഷണമായി പരിശുദ്ധനായ മാർത്തോമ്മായുടെ നാമം പ്രത്യേകിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ ഇന്ത്യ തന്നെയാണ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

5) സുറിയാനി സഭയിലെ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനത്തിലായിരുന്നു എന്നത് 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അന്ത്യോഖ്യൻ രേഖയും സാക്ഷിക്കുന്നു.

ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ സഭാ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മേല്പ്പറഞ്ഞ അഞ്ചു സംഗതികൾക്കും അതിന്റേതായ പ്രസക്തിയുണ്ട് എന്നു മാത്രം സൂചിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

2. അധികാരസീമകൾ എന്തു സാക്ഷിക്കുന്നു?

മുമ്പു പറഞ്ഞ രേഖയുടെ കാലമായ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ അധികാരസീമകളും മറ്റും എങ്ങനെ എന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്ന പല രേഖകളും ഉണ്ട്. ചിലതിൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധീനതയിൽ ഒരു പ്രത്യേക കാലയളവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെയും, അവരുടെ ആസ്ഥാനങ്ങളെയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ചിലതിൽ ഓരോ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ പ്രവിശ്യയിലും ഉള്ള എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരുടെപോലും വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. അവ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാൽ, അക്കൂട്ടത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും, പേർഷ്യയിലേയോ ഇന്ത്യയിലേയോ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ടോ എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഉദാഹരണത്തിന് 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭരണസീമയെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന രേഖകളിൽനിന്ന് ഹോണിഗ് മാൻ തയ്യാറാക്കിയ ഒരു ലിസ്റ്റ് പരിശോധിക്കാം (Eveques Et Eveches Monophysites, D’Asie Anterieure Au VIE, Ernest Honing Man, p. 178 ff).

മേല്പറഞ്ഞ വൃത്താന്തം, അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കേറ്റിന്റെ ഏറ്റവും സുവർണ്ണമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിലേതാണ്. അന്ത്യോഖ്യയിലെ പാത്രിയർക്കീസായി എ.ഡി. 512-ൽ അവരോധിക്കപ്പെട്ട വി. സേവേറിയൂസിന്റെ കാലത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള കാലത്തെ അധികാരാവകാശസീമയാണ് മേല്പറഞ്ഞ രേഖയുടെ യാഥാർത്ഥ ഉള്ളടക്കം. അതിൽ 16-ഓളം മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും, 139-ഓളം എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. അവയിലൊന്നും തന്നെ ഇന്ത്യയെയോ, പേർഷ്യയെയോ, അവയിലെ ഏതെങ്കിലും ഭദ്രാസനങ്ങളേയോ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. സ്വയംഭരണാധികാരം പരിപൂർണ്ണമായി ഉള്ളതും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനത്തെ മാത്രം ബഹുമാനിക്കുന്നതുമായ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ പ്രവിശ്യകളെപ്പോലും ഈ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബേയ്റൂട്ട്, ഹോംസ്, ലവോദിക്യ എന്നീ സ്വതന്ത്ര പ്രവിശ്യകളോടൊത്തും (Autocephalous metropolitanates) മലങ്കരയേയോ കിഴക്കിന്റെ ഭദ്രാസനങ്ങളെയോ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം.

3. പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടോ?

ആറാം ശതാബ്ദത്തോടെ ഏകസ്വഭാവവാദികളും ഇരുസ്വഭാവവാദികളും തമ്മിലുള്ള കലഹം മൂർഛിച്ചപ്പോൾ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായ സേവേറിയൂസിനോടൊപ്പം നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു പിന്തുണ നൽകിയ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടേയും, എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടേയും വിവരങ്ങൾ നമുക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് ('ഏകസ്വഭാവവാദികൾ' എന്ന് മറുപക്ഷത്താൽ മുദ്രയടിക്കപ്പെട്ട സേവേറിയൂസിന്റെ അനുചരന്മാരായ മെത്രാന്മാർ ആകെ 52 പേരായിരുന്നു. ഇതിൽ നാല്പതോളം പേർ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തോട് ബന്ധമുള്ളവരും മറ്റുള്ളവർ കുസ്തന്തീനോപോലീസിലെ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തോട് ബന്ധമുള്ളവരുമായിരുന്നു). അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനത്തിനു വെളിയിലായി, കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലെ സിംഹാസനത്തിലുൾപ്പെട്ടവരായി അദ്ദേഹത്തോടനുകൂലിച്ചവരോടൊപ്പം, ഒരിടത്തുപോലും ഇൻഡ്യയിലെയോ, പേർഷ്യയിലെയോ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെയും എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരുടെയും കാര്യം പറയുന്നില്ല. ഇൻഡ്യയിലെ സഭ ആദിമുതലേ സത്യവിശ്വാസത്തെയായിരുന്നു പിന്തുടർന്നത്. അല്ലാതെ ഇരുസ്വഭാവവാദികളുടേതല്ലായിരുന്നു. ഇവിടുത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ അന്ത്യോഖ്യായുമായി വിധേയത്വപരമായോ, ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ഇരുന്നതെങ്കിൽ ഈ സഭയെക്കൂടി മേല്പറഞ്ഞ ലിസ്റ്റിൽ പെടുത്തുമായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതായ പരമാർത്ഥം, മലങ്കരയിലെ സഭയ്ക്ക് ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമായി

യാതൊരു ബന്ധമോ വിധേയത്വമോ ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നാണ്. വല്ല ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ കുസ്തന്തീനോപോലീസിലെ ആളുകളുടെ കാര്യം പറയുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ഇവിടുത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി പറയുമായിരുന്നു.

4. യാക്കോബ് ബുർദ്ദാനയുടെ വൃത്താന്തം എന്തു സാക്ഷിക്കുന്നു?

അന്ത്യോഖ്യാ - മലങ്കര ബന്ധത്തിലേയ്ക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നതും, അങ്ങനെ ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും പ്രതിപാദിക്കപ്പെടേണ്ടതായ ചരിത്ര സാഹചര്യമാണ് വി. യാക്കോബ് ബുർദ്ദാനയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. ചക്രവർത്തിയുടെയും, സ്വാധീനമുള്ള മറ്റു പലരുടേയും പിൻബലത്തോടെ 'ഏകസ്വഭാവ വിശ്വാസം' പുലർത്തിയവരെ പീഡിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സേവേറിയൂസിനെയും അദ്ദേഹത്തെ പിന്താങ്ങിയവരെയും നിർമ്മാർജനം ചെയ്യുവാൻ മറുഭാഗക്കാർ മാർഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു. സേവേറിയൂസിന്റെ സ്നേഹിതനായിരുന്ന അനാസ്താസിയോസ് ചക്രവർത്തി 518-ൽ അന്തരിച്ചപ്പോൾ ജസ്റ്റിൻ ചക്രവർത്തിയായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംഗരക്ഷക പ്രമാണിയായ വിറ്റാലിയൻ ഒരു കടുത്ത കൽക്കദോന്യനായിരുന്നു. വിറ്റാലിയന്റെ പിൻബലത്തോടെ ബൈസാന്റൈൻ ചക്രവർത്തിയെ തങ്ങളുടെ ഭാഗത്തേയ്ക്ക് തിരിപ്പിച്ചു. 518 സെപ്തംബറിൽ, സേവേറിയൂസ് ഈജിപ്തിലേയ്ക്ക് അഭയാർത്ഥിയായി പോകേണ്ടി വന്നു. അന്നത്തെ അലക്സാന്ത്രിയൻ പാത്രിയർക്കീസായ തിമോത്തിയോസ് നാലാമൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. ജസ്റ്റീനിയൻ, സേവേറിയൂസിന്റെ അനുയായികളായ 52 മെത്രാന്മാരെ അറസ്റ്റു ചെയ്ത് രാജനഗരത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. പക്ഷേ, ചക്രവർത്തിനിയായ തിയോഡോറാ ഒരു സിറിയാക്കാരനായ പട്ടക്കാരന്റെ പുത്രിയായിരുന്നതിനാൽ, ഈ മെത്രാന്മാരോട് അനുകമ്പ തോന്നി. ഈ മെത്രാന്മാരെ കൂടാതെ 500 ഓളം സന്യാസി പുരോഹിതന്മാരും കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവരുടെ സംരക്ഷണത്തിനായ് ചക്രവർത്തിനി തന്റെ ഒരു കൊട്ടാരം ഉപയോഗിച്ചു. മേല്പറഞ്ഞ മെത്രാന്മാരെല്ലാം തങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളെ വാഴിക്കാതെ മരിച്ചുപോയി. എ.ഡി. 538-ൽ മാർ സേവേറിയൂസ് കാലം ചെയ്തതോടെ ഈജിപ്തിലൊഴികെ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഏകസ്വഭാവ വിശ്വാസമുള്ള ഓർത്തഡോക്സ് സഭ അവസാനിച്ചു എന്ന മട്ടിലായി.

ഈയവസരത്തിൽ, തിയോഡോറാ ചക്രവർത്തിനിയും, അറബികളുടെ രാജാവായ ഹാറത്ത് ബാർ ഗബലിയും സത്യവിശ്വാസത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വളരെയധികം കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചു. സിറിയക്കാരിയായ ചക്ര

വർത്തിനി മുഖാന്തിരം, ഗ്രീക്കു ചക്രവർത്തിയുടെ മുമ്പിൽ അറബി രാജാവ് ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. അറബികൾ പകുതിയോളം പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലും, പകുതി ബിസാന്റ്യം (ഗ്രീക്ക്) സാമ്രാജ്യത്തിലും, ആയിരുന്നു. ബിസാന്റ്യത്തിന്റെ അതിർത്തി സംരക്ഷിക്കുവാൻ ആക്കിയിട്ടുള്ള പട്ടാളക്കാർ അധികവും അറബികളും സിറിയക്കാരുമാണ്. അവരുടെ ആധ്യാത്മികാവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന് രണ്ട് എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെ ഒന്നു തെക്കിനും, ഒന്ന് വടക്കിനും ആയി വാഴിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു അറബി രാജാവിന്റെ അഭ്യർത്ഥന. ചക്രവർത്തിനിയുടെ ശുപാർശപ്രകാരം ചക്രവർത്തി അപേക്ഷ അനുവദിച്ചു.

ഏക സ്വഭാവവാദിയായതിനാൽ, നാടുകടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന അലക്സാന്ത്രിയാ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ തേവോദോസ്യോസിനെ കൊണ്ട് ഈ രണ്ട് മെത്രാന്മാരെയും വാഴിച്ചു. അവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു യാക്കോബ് ബുർദ്ദാന. സുറിയാനിസഭയുടെ പട്ടത്വം ഇങ്ങനെ വീണ്ടും ആരംഭിക്കുന്നത് ചക്രവർത്തിയാൽ നിഷ്ക്കാസിതനായിരുന്ന അലക്സാന്ത്രിയാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നാണ്. 542-ൽ യാക്കോബ് ബുർദ്ദാന ഉറഹായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആ സ്ഥാനത്തിരുന്നു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം 2 പാത്രിയർക്കീസന്മാരെയും, 27 മെത്രാന്മാരെയും, 102000 കശീശന്മാരെയും പട്ടംകൊടുത്ത് അല്ലെങ്കിൽ വാഴിച്ച് നിയമിച്ചാക്കി എന്നാണ് കഥ. ഇങ്ങനെ പട്ടംകെട്ടപ്പെട്ടവരുടെ ലിസ്റ്റിലും ഇൻഡ്യയിലെ മെത്രാന്മാരെ ഒന്നും കാണുന്നില്ല.

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരായ സെർഗോസും, പൗലൂസും, ഈഗുപ്തായ സഭയ്ക്ക് 12 പുതിയ മെത്രാന്മാരും, ലവോദിക്യാ സിറിയൻ സെലൂക്യാ, താർസൂസ്, ഇസൗറിയൻ സെലൂക്യാ, ഖൽക്കീസ്, കാറിയ, സൂറ, അവീദ്, എഫേസൂസ്, സ്മിർണ, പെർഗാമോൻ, ത്രാല്ലാസ്, ഖീയോസ്, അഫ്റോഡീസിയാസ്, അലാബാന്ദ എന്നീ 15 മെത്രാസനങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള മെത്രാന്മാരും ആണ് അദ്ദേഹത്തിൽ അഭിഷിക്തരായതായി ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. അദ്ദേഹം പേർഷ്യയിൽ പോയി കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചു എന്ന കഥ പിന്നീടുണ്ടായതാണ്. പ്രാചീന ചരിത്രരേഖകളിൽ കാണുന്നില്ല. യാക്കോബ് ബുർദ്ദാന ആരംഭിച്ച കൈവയ്പിന്റെ പിന്തുടർച്ചയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ മെത്രാന്മാരുടേയും ലിസ്റ്റ് മിഖായേൽ റാബോ നൽകുന്നുണ്ട്. അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭയുമായി അന്നു മലങ്കരയ്ക്ക് ഏതെങ്കിലും ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, മലങ്കരയ്ക്ക് അവിടെനിന്ന് പൗരോഹിത്യ കൈവെയ്പ് ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ ലിസ്റ്റുകളിൽ ഒരിടത്തെങ്കിലും മലങ്കരയുടെ കാര്യമോ, പേർഷ്യയുടെ കാര്യമോ, കാണുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതും കാണുന്നില്ല.

5. ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിൽ എങ്കിലും ഉണ്ടോ?

ആറാം ശതാബ്ദം മുതൽ 12-ാം ശതാബ്ദം വരെ ഓരോ കാലത്തും ഉള്ള സുറിയാനിസഭയുടെ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ പേരും വിവരങ്ങളും നമുക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ആ ലിസ്റ്റിൽ ഒരിടത്തുപോലും ഇൻഡ്യയിലെ ഏതെങ്കിലും ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പേരു കാണുന്നില്ല. മിഖായേൽ റാബോയുടെ ലിസ്റ്റിൽ 130 മെത്രാസനങ്ങളുടെ പേർ കാണുന്നതിൽ, ഓരോന്നും എവിടെയാണെന്ന് നമുക്ക് വ്യക്തമായി അറിയാം. അതിലൊന്നും ഇന്ത്യ എന്ന പേരോ, ഇന്ത്യയിലെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥലങ്ങളുടെ പേരോ കാണുന്നില്ല.

എന്നാൽ ബാർ എബ്രായയുടെ എക്ളേസിയാസ്റ്റിക്കയിൽ 'ഇൻഡ്യ' യെപ്പറ്റി ഒരു പരാമർശനം കാണാം. 1189-ൽ ഊർമിയയിലെ (Ourmiah) എപ്പിസ്കോപ്പായായ ഗബ്രിയേൽ എന്നു മറുനാമമുള്ള ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഇൻഡ്യാക്കാരനായ യോഹന്നാന്റെ മകനാണെന്നും അദ്ദേഹം (de bet Hinduvaye) എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ഊർമിയ ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയിൽ അല്ല. ഇന്ന് റഷ്യയുടെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള അസർബൈജാനിലെ ഊർമിയ തടാകതീരത്തുള്ള റിസിയയെ (Rizaieh) നഗരമാണ്. ബാർ എബ്രായയുടെ ലിസ്റ്റ് പതിമൂന്നാം ശതാബ്ദത്തിനപ്പുറം പോകുന്നില്ല. അതുവരെ ഏതായാലും ഇൻഡ്യയിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരില്ല എന്ന് ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒന്നു പരിചിന്തിക്കുമ്പോൾ പ. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ഇന്ന് ഉന്നയിക്കുന്ന വാദങ്ങളും ആരോപണങ്ങളും സുറിയാനി സഭാചരിത്രത്തിനു നിരക്കാത്തതാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചരിത്രം, കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചരിത്രം പോലെ തന്നെ പരാശ്രയത്തിന്റെയും, വൈധവ്യത്തിന്റെയും കരിനിഴൽ പരന്നതാണ്. നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധ്യായുള്ള ചരിത്രപഠനം നമ്മെ കൂടുതൽ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു വഴി നടത്തും എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ ഉപന്യാസം ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

(ചർച്ച് വീക്ക്ലി, 1974 ജൂൺ 2)